

A PARASZT

Nem múló testét idézi, ha osztja
béreseinek, az ízes rozskenyér.
Hasas hordókban érik borrá mustja,
mely sűrűn csorog, mint szívében a vér.

Az Úrnak, aki földjeit vigyázza,
közeli szavait hallja néhanap,
míg naptól hevül a barna barázda
avagy rozsában a jégverés arat.
Roppant íjján végnek és az oknak
az ő sorsából sodratott a húr.
Ő tereli nyáját a századoknak
s az évezredek tagján is ő lesz majd az úr.

HANS NÜCHTERN

JELMONDAT MAGAMNAK

Tudom, Uram, ellenségemet is azért adtad,
hogy meglássam magamat
és nem azért, hogy örökre bennem égjen
az ártó akarat.
A töreket és a magot
a Te parancsodra rostálják az évek.
A törek elszáll,
de a magból kenyér lesz és élet.

Farka Jenő fordítása.